

ג'תרכ"ד ◀ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רבנ"◄  
◄ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◄

**סדר הלמוד ליום כ"ח אייר (מ"ג לעומר) (הילולת  
שמואל הנביא)**

**סדר לקוטי מוהר"ן היומני:**

**תורה ריא לשון רבנו זכרוננו לברכה:**

**מה** שהעולם נוסעין על ראשהשנה לצדיקים, כי עקר המתקת  
הדינין אינו אלא על ידי קדשת וטהרת המחשבות, כי שם  
שרשם. (כמו שכתוב) (פמובא בזהר): כלא במחשבה אתבררו (עיין זוהר  
פקודי רנד). ואי אפשר לבוא למחין זכים אלא על ידי התקשרות  
לצדיקים, (פמובא) (כמו שכתוב) בזהר: "ויקח משה את עצמות יוסף",  
'משה הוא בחינת מחין, ויוסף הוא בחינת צדיק, הינו שאין  
שלימות למחין אלא על ידי התקשרות לצדיקים. וראש השנה  
הוא מקור הדינים של כל השנה, וצריך לטהר את מחשבתו כדי  
להמתיקם, ובשביל זה נוסעין לצדיקים כדי לזכות לקדשת  
המחשבה:

**תורה ריב לשון רבנו זכרוננו לברכה:**

**זה** בחינת מחאת כף אל כף, כי על ידי זה מביטין בתמונת ה',  
כי תמונת ה' הינו דמיונות שאנו מדמין אותו רחום וחנון  
ושאר פנויים ודמיונות שאנו קורין אותו, כל אלו הדמיונות גלו  
הנביאים, ונביאים זה בחינת דבור התפלה, כמו "ניב שפתים",  
וכשאנו מדברים בשפתינו את התמונות והדמיונות ומוחאין  
בכפיים, אזי נתקיים (הושע י"ב): "ביד הנביאים אדמה", כי הנביאים  
הם הדבורים והכפיים הם יד הנביאים, ואז הדמיון נתגלה,

**בְּבַחֲיִנַת:** "וְבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה", וְנִתְקִים (בְּמִדְבַר י"ב): "וְתִמוֹנַת הַיָּבֵיט":

**גַּם** מִחֲצֵאת כַּף זֶה בְּחִינַת (יְחֻזְקָא ל' י): "וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כַּנְּפִיהֶם", כִּי הַכְּנָפִים הֵם הַדְּבֹרִים, בְּבַחֲיִנַת (קִהְלֵת י'): "וַיִּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר":

**גַּם** נִכְלָל הַתְּפִלָּה בְּתוֹךְ תּוֹרַת שְׂבֻכָתָב וְתוֹרַת שְׂבַע־לֶפֶה שֶׁהֵם שְׁנֵי יָדַיִם יָד כּוֹתֶבֶת וְיָד חוֹתֶמֶת:

**כַּח** הַדְּבֹר בָּא עַל־יְדֵי הַתְּקִשׁוֹת לְצַדִּיקִים כַּמּוּבָא אֶפְהָ אֶתְקַרִיאת מִסְטָרָא דְצַדִּיק' (עֵינִן לַעֲנִין כֹּל הַנ"ל בְּתִיקוֹן יח): (מִסִּימָן ר"ט עַד כֹּאן, לְשׁוֹן רַצְנוּ זְכוּנוּ לְצַרְכָּה:

### תּוֹרַת רִיג

**דַּע** שֵׁשׁ שֵׁם שְׂכָשֶׁה־קְדוֹשׁ־שִׁבְרוּךְ־הוּא רוֹצֵה לְהַסְתִּיר וּלְכַסּוֹת אֶת הָאָדָם מִן הַבַּעַל דְּבָר לְהַצִּיל אוֹתוֹ מִמּוֹת שְׁנַגְזֹר עָלָיו, אֲזִי הוּא מִסְתִּיר וּמְכַסֶּה אוֹתוֹ בְּזֶה הַשֵּׁם, וְאֲזִי הַבַּעַל דְּבָר מְשׁוּטְט וּמְחַפֵּשׁ סְבִיבוֹת זֶה הָאָדָם לְבַקֵּשׁ לוֹ מְקוֹם שְׂיֻכָּל לְהַכְנִים תַּחַת הַמְּסָתָר וְהַמְּכַסֶּה לְהַזִּיק לְזֶה הָאָדָם, אֲךָ תִּכְרַף כְּשֶׁמִּבֵּיט עָלָיו נִסְתַּלַּק וְאִין לוֹ כַּח מִחֲמַת זֶה הַשֵּׁם. אֲבָל דַּע שְׂכָשֶׁחַם וְשָׁלוֹם, מוֹצֵא מְקוֹם לְכַנֵּם תַּחַת הַמְּסָתָר וְהַמְּכַסֶּה לְשַׁלֵּט עַל הָאָדָם, אֲזִי אֲדַרְבָּא מְקַבֵּל עוֹד הַבַּעַל דְּבָר יוֹתֵר כַּח מְזִיחַ הַשֵּׁם, וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׂכָתוּב בְּזִתָּר הַקְּדוֹשׁ (פְּנִיחַם רל"ו): 'שָׂרָאָה פִּינְחָם הַמ"ם שָׁל מוֹת מְשׁוּטְט אָז', הֵינּוּ כִּי הַמ"ם הִיא בְּחִינַת הַסְּמ"ךְ־מ"ם הַמְּשׁוּטְט סְבִיב סְבִיב כַּנ"ל:

**וְדַע** שֶׁהַשֵּׁם הַנ"ל, הוּא שֵׁם סָאֵל, וְיוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ב): אֶתְהָ סִתָּר לִי מִרְאשֵׁי־תִבּוֹת, וְהַמ"ם שָׁל מְצַר תְּצַרְנִי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג' תרכו זמן מזה רצ"ל "לך לפני מקוה שדה מצהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

הוא בחינת המ"ם הנ"ל בחינת הסמ"ך-מ"ם המשוטט סביב המכה והמסתר הנ"ל, לשלט על האדם כנ"ל, ואם, חם ושלו, מוצא מקום לשלט, אזי מקבל יותר כח מזה השם, כי נצטרף המ"ם להשם סא"ל הנ"ל, ונעשה צרוף שמו סמאל, על כן צריך להפסיק בין תבות אפה סתר לי, לתבת מצר, כדי שלא לעשות צרוף שמו, חם ושלו, ואזי כששולט על האדם, חם ושלו, ומקבל עוד כח מזה השם כנ"ל, אזי נעשה מהשם הנ"ל, סוף אדם למות (ברכות י"ז): שהיא ראשי תבות שם סא"ל הנ"ל. אבל כששמרין את עצמן בכח השם הנ"ל, אזי השם הנ"ל הוא מכה ומסתר, בחינת אפה סתר לי, וגם מצר תצירני ותשמרני:

תּוֹרָה רַבָּה

בדורות הראשונים כשהיו יודעים יום מיתתם, היו עוסקים בתורה כל היום ולא היה שליטה להבעל דבר עליהם. ועכשו מצינו בני אדם שמתו באמצע למודם, דע שאם הלמוד כהגון, בודאי אין לו שום כח, אבל אם אין הלמוד כראוי, בפרט למוד גמרא אם אין הלמוד כראוי, אזי הוא מקבל יותר כח מהלמוד, כי תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית. על-כן יש כח בלמוד התלמוד או להכניע אותה, או להפך, חם ושלו:

תּוֹרָה רַבָּה

דע שיש עשרים וארבעה מיני פדיונות, כי יש עשרים וארבעה בתי דינים (עיי' אד"ר נשא קלו: ובאד"ו רצג), וכנגד כל בית-דין ובית-דין יש פדיון מיוחד להמתיק הדין שיש שם, על-כן

לפְעָמִים אִינוֹ מוֹעִיל הַפְּדִיּוֹן שְׁעוֹשֵׂי, כִּי לֹא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה פְּדִיּוֹנוֹת, וְאִפְלוּ אִם יוֹדֵעַ אוֹתָם אִינוֹ עוֹשֶׂה כָּלָם, וְעַל־כֵּן כְּשֵׁאִינוֹ עוֹשֶׂה הַפְּדִיּוֹן הַמֵּיחָד לְאוֹתוֹ הַדִּין, עַל־יְדֵי־זֶה אִינוֹ מוֹעִיל.

**אֵךְ דַּע,** שֵׁשׁ פְּדִיּוֹן אֶחָד שְׂכוּלֵל אֶת כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בְּתֵי דִינֵין, וְיִכּוֹל לְהַמְתִּיק כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בְּתֵי־דִינֵים, וְלָזֶה הַפְּדִיּוֹן צָרִיךְ עֵת רְצוֹן, בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת מִצַּח הַרְצוֹן, כְּמוֹ בְּשֶׁבֶת בְּמִנְחָה, בְּחִינַת: "וְאֲנִי תִפְלְתִי וְכוּ', עֵת רְצוֹן" וְכוּ' (תְּהִלִּים ס"ט). אֵךְ אִפְלוּ הַצְּדִיקִים, לָאוּ כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ זֶה הַפְּדִיּוֹן, וְלֹא נִמְצָא כִּי־אִם חֵד בְּדָרָא שֵׁי־דַע זֶה הַפְּדִיּוֹן, וּפְעָמִים אִפְלוּ כְּשֶׁזֶה הַצְּדִיק עוֹשֶׂה פְּדִיּוֹן, אַף־עַל־פִּי־כֵן אִינוֹ מוֹעִיל, וְזֶה מִחֲמַת כִּי גַם לְמַעַלָּה תְּאֵבִים מְאֹד לְפְדִיּוֹן כְּזֶה, כִּי לָאוּ בְּכָל פֶּעַם בָּא לָהֶם מְלִמְטָה פְּדִיּוֹן כְּזֶה, שְׂיִוְכַל לְהַמְתִּיק כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בְּתֵי־דִינֵין בְּבֵת־אֶחָת, וְעַל־כֵּן כְּשֶׁבָּא לָהֶם זֹאת הַהִמְתָּקָה הֵם מְשַׁתְּמָשִׂים עִמָּה לְצַרְךְ דְּבָר אַחֵר, דְּהֵינּוּ שְׁעַל־יְדֵי־זֶה הַפְּדִיּוֹן וְהַהִמְתָּקָה, נַעֲשִׂין גְּרִים, כִּי 'כָּל זְמַן שֵׁשׁ עֶכּו"ם בְּעוֹלָם חֲרוֹן אַף בְּעוֹלָם' (סְפָרֵי פָר' רֵאָה). וְכִשְׁמַמְתִּיקִין הַדִּין וְהַחֲרוֹן אַף, נִמְתָּק הָעֶכּו"ם וְנַעֲשִׂין גְּרִים.

**וְזֶה** הָיָה עֲבוּדַת מִשָּׁה רַבְּנָה, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְגַם לְאַחַר מוֹתוֹ, כִּי הַשְּׁתִּידָל לְקָרֵב הָעָרֵב רַב כְּדֵי לַעֲשׂוֹת גְּרִים, וְגַם בְּמוֹתוֹ נִקְבַּר מוּל בֵּית פְּעוֹר, כְּדֵי לְהַמְתִּיק הָעֶכּו"ם כְּדֵי שְׂיִהְיוּ נַעֲשִׂין גְּרִים. וְעַל כֵּן נִסְתַּלַּק בְּשֶׁבֶת בְּמִנְחָה, שָׂאז הוּא עֵת רְצוֹן. כְּדֵי לְהַמְתִּיק כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בְּתֵי דִינֵים כַּנ"ל, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת גְּרִים, כִּי כָּל עֲבוּדַת מִשָּׁה, לְהַמְתִּיק הַחֲרוֹן אַף שֶׁל הָעֶכּו"ם לְרְצוֹן, וְעַל־כֵּן מִשָּׁה עוֹמֵד בֵּין שְׂמֵד לְרְצוֹן: כִּי מִסְפַּר

**זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר**

ג' תרכ"ח - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -  
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

**מִשָּׁה הוּא מְמַצֵּעַ, בֵּין מִסְפֵּר שְׂמֵד לְמִסְפֵּר רָצוֹן. כִּי הוּא עוֹמֵד  
 תָּמִיד לְהַמְתִּיק הַשְּׂמֵד לְהַפְכָּה לְרָצוֹן כַּנִּלְ:**

**וְעַל כֵּן מְצִינּוּ בַּמְדָּרֶשׁ שְׂרָבִי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל (עֵין בְּרֵאשִׁית רַבָּה  
 וַיֵּצֵא פֶרֶשָׁה ע' וּבַמְדָּרֶשׁ רַבָּה קַהֲלָת) גֵּיִר גְּרִים, וְזֶה מַחְמַת  
 שְׁתֵּיהֶם גְּלוּל בְּנוֹ שֶׁל מִשָּׁה, כִּי עָלְיוֹ נֶאֱמַר: "וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר"  
 כַּמּוּבָא (מְדָרֶשׁ רַבָּה בַּמְדָּבָר פֶּרֶשָׁה י"ט): וְעַל־כֵּן בְּכַח זֶה גֵּיִר גְּרִים: וְכֵן  
 יִתְרוֹ מַחְמַת שְׁתֵּיהֶם חוֹתֵן מִשָּׁה עַל־יְדֵי־זֶה נִתְּגִיר. כְּמוֹ שְׁכַת־וֹב  
 (שְׁמוֹת י"ח): "וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ חוֹתֵן מִשָּׁה", כִּי מַחְמַת שְׁתֵּיהֶם חוֹתֵן מִשָּׁה,  
 זֶה גְּרָם לוֹ שִׁשְׁמַע וְנִתְּגִיר, כִּי כָּל עֲבוֹדַת מִשָּׁה בְּחַיּוֹ וְעַכְשָׁיו לְאַחַר  
 מוֹתוֹ, הוּא רַק לַעֲשׂוֹת גְּרִים כַּנִּלְ:**

### סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

#### תורה ריא

א מה שְׁהָעוֹלָם נוֹסְעִים עַל רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים, כִּי עַקֵּר הַמְּתַקֵּת  
 הַדִּינִים אֵינּוּ אֶלָּא עַל־יְדֵי קְדוּשַׁת וְטָהָרַת הַמַּחְשָׁבוֹת, וְאֵי אֶפְשָׁר  
 לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ הַמַּחְשָׁבָה אֶלָּא עַל־יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים, וְרֵאשִׁי  
 הַשָּׁנָה הוּא מְקוֹר הַדִּינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְצָרִיךְ לְטַהֵר הַמַּחְשָׁבוֹת  
 כִּדֵי לְהַמְתִּיקָם, וּבְשִׁבִיל זֶה נוֹסְעִין לְצַדִּיקִים כִּדֵי לְזַכּוֹת לְקַדְשַׁת  
 הַמַּחְשָׁבָה וּלְהַמְתִּיק הַדִּינִים:

#### תורה ריב

א עַל־יְדֵי הַמַּחְאֵת כַּף אֶל כַּף בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִים  
 לְדַבֵּר כָּרְאוֹי הַשְּׁבָחִים וְהַתְּאָרִים שְׂאֵנוּ מְכַנְיִם וּמְדַמִּים אוֹתוֹ  
 יִתְבָּרֵךְ שְׁזֶה בְּחִינַת שְׁמִבִּיטִין בְּתִמוּנַת ה'. גַּם זֶה בְּחִינַת וִידֵי  
 אָדָם מִתְחַת כְּנַפְיָהֶם (יְחֻזְקָא ל' כ"א), כִּי הַכְּנָפִים הֵם הַדְּבוּרִים  
 בְּחִינַת: "וּבַעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר" (קַהֲלָת י' כ). גַּם עַל־יְדֵי־זֶה נִכְלָל

התפלה בתוך תורה שבכתב ותורה שבעל פה:

ב כח הדבור בא על ידי התקשרות לצדיקים:

### תורה ריג

א יש שם סא"ל היוצא מפסוק "אתה סתר לי" (תהלים ל"ב ז),  
וכשהקדוש ברוך הוא רוצה להציל את האדם ממכות שנגזר עליו  
ולתתיר ולכפות אותו מן הבעל דבר אז הוא מסתיר ומכסה  
אותו בזה השם, והבעל דבר מבקש מקום שיוכל להכנס תחת  
המכסה והמסתיר. אך תכף כשמביט עליו אין לו כח מחמת השם  
הזה (עין פנים):

ב צריך להפסיק בין תבת אתה סתר לי לתבת מצר כדי שלא  
לעשות צרוף השם סמאל חם ושלום (עין פנים):

### תורה ריד

א מה שמצינו בני אדם שמתים באמצע למודם, שלא כדורות  
הראשונים כשהיה יודע יום מיתתו היה עוסק בתורה ולא היה  
להבעל דבר שום שליטה עליו, דע שאם הלמוד כהגון בודאי אין  
לו שום כח, אבל אם אין הלמוד כראוי, בפרט למוד גמרא אם  
אינו כראוי אז הוא מקבל יותר כח מהלמוד. כי תלמוד בגימטריא  
אותיות של שמה (לילית) על כן יש כח בלמוד התלמוד או להכניע  
אותה או להפוך חם ושלום:

### תורה רטו

א יש עשרים וארבעה מיני פדיונות להמתיק הדין מכל העשרים  
וארבעה בתי דינים וכנגד כל בית דין יש פדיון מיוחד ויש פדיון  
אחד שכולל כל העשרים וארבעה בתי דינים, ולא נמצא כי אם  
חד בדרך שידע זה הפדיון, ופעמים אפלו כשזה הצדיק עושה

# זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרל - צמח מנוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מלפני רבנו יהיה תיקון רב" -  
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

פְּדִיוֹן אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינוֹ מוֹעִיל, זֶה מַחֲמַת כִּי לֹא בְּכָל פַּעַם בָּא לָהֶם מְלִמְטָה פְּדִיוֹן כָּזֶה שְׂיוּכָל לְהַמְתִּיק כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בָּתֵּי דִינִים בְּבֵת אַחַת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁבָא לָהֶם הַהִמְתָּקָה הַזֹּאת מִשְׁתַּמְשִׁין עִמָּה לְצַרְךָ דְּבָר אַחַר הֵינוּ לַעֲשׂוֹת גְּרִים, כִּי כָּל זְמַן שֵׁשׁ עֲבוּדָה זָרָה בְּעוֹלָם חֲרוֹן אֶף בְּעוֹלָם, וְכִשְׁמַמְתִּיקִים הַדִּין וְהַחֲרוֹן אֶף נִמְתָּק הָעֲבוּדָה-זָרָה וְנַעֲשִׂין גְּרִים:

## סְדֵר יִמִּי מְנוֹהֲרֵנ"ת הַיּוֹמִי:

לוּ בְּאוֹתוֹ הַקֵּיץ הֲנִי לְנַפְטָר אֶצְלֵי בְּנֵי מֵאִיר זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה שְׁנוּלֵד בְּחֶשֶׁן תַּקַּס"א כַּנ"ל, הַמָּקוֹם יִנְחַמְנִי בְּתוֹךְ אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם: בְּקֵיץ הֲנִי לְשַׁלַּח אוֹתֵי רַבְּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לְבִרְדֵיטְשׁוּב לְגִבּוֹת לוֹ חוֹב מְגִיסוֹ וְנִסְעֵתִי בְּקֵיץ הֲנִי לְוַאֲחַר כֶּךָ בְּחֶרֶף שְׁלֵאֲחָרִיו עַד חֲמִשָּׁה פְּעָמִים עַד שְׁגָבִיתִי הַחוֹב בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲבָל עוֹד כַּמָּה דְּבָרִים טוֹבִים צָמַחוּ עַל יְדֵי זֶה שֶׁהִלְכְּתִי בְּשְׁלִיחוֹתָיו לְבִרְדֵיטְשׁוּב וְגַם לְעֵנִין הַדְּפִסַּת סְפָרוֹ לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַתְּנַיֵּנָא הָיָה תוֹעֵלֶת גְּדוֹל מַה שֶׁהֵייתִי בְּתַחֲלָה בְּבִרְדֵיטְשׁוּב וְקָצַת מִזֶּה יִתְבָּאֵר לְקַמֵּן אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם:

בְּקֵיץ הֲנִי לְנִסְעָה בְּתוֹ מֵרַת מְרִים זְכוּרֹנָה לְבִרְכָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל כִּי הֵייתִי כְּלָתוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן מְוֹאֵלְטְשִׁימְסַק וּבְעֵלָה מוֹרְנוּ הָרַב פִּינְחָס זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה כְּבָר נָסַע עִם אָבִיו הַגָּאוֹן הֲנִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּקֵיץ תַּקַּס"ה, וְהִיא נִשְׁאַרָה כָּאֵן כִּי לֹא אָבָה רַבְּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לְשַׁלַּח לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם בְּעֵלָה אֲזִי וְגַם עָתָה לֹא רָצָה רַבְּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לְשַׁלַּח לְשֵׁם וְהָיָה קָרוֹב שֶׁתִּקְבַּל גִּט פְּטוּרִין מִבְּעֵלָה אֲךָ אַחַר כֶּךָ סִבַּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִיא בְּעֵצְמָה נִתְרַצְתָה לְנִסְעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְנִסְעָה בְּקֵיץ תַּקַּס"ט הֲנִי לְעִם גִּיְסִיָּה בְּנֵי הָרַב מְוֹאֵלְטְשִׁימְסַק וְרַבְּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לָוֶה אוֹתָהּ בְּעֵצְמוֹ עַד רְחוֹק

מִהָעִיר וְהַלֵּךְ עַד חוּץ לְהָעִיר רַגְלֵי וְלֹא רָצָה לֵישֵׁב עַל הָעֲגָלָה  
 וְאָמַר שְׂלֵאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין לְלַכֵּת רַגְלֵי וְכָל בְּנֵי הָעִיר הִלְכוּ עִמּוֹ  
 לְלוֹזְתָהּ בְּשִׂמְחָה וּמְשִׁתָּה וְנִשְׁמַע אָז מִפִּי הַקְּדוֹשׁ דְּבָרִים נִפְלְאִים  
 אֲךְ אֲנִי לֹא זָכִיתִי לְהִיזוֹת בְּכָל זֶה כִּי הָיִיתִי בְּשְׁלִיחוֹתָיו  
 לְבַרְדֵּיטְשׁוֹב:

לֹא בְּשָׁנַת תַּק"ע אָמַר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַתּוֹרָה תִּקְעוּ אֱמוּנָה (לְקוֹמֵי  
 תְּנִינָא ה') וְהוּא הַמְּשִׁךְ גָּדוֹל מְאֹד אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא בְּסִפְרֵי תּוֹרָה  
 אֲרָכָה כִּזֹּאת וְאִזּוֹ הָיוּ כַּמָּה מַעֲשִׂיּוֹת, בְּתַחֲלָה דְּבִרְנוּ עִמּוֹ מִעֲנִין  
 הַ"מַּגְנֵי אֲרֵץ" שֶׁהַזְכִּיר הַמְּתַנַּגֵּד שָׁלוֹ וְכוּ', גַּם בְּאוֹתוֹ הָרֵאשִׁי-  
 הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֵלֵךְ לֹזֵמֵר "תְּשִׁלִּיךְ" נִחְלַק וְנִפְּלָה הוּא זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה  
 וְנִשְׁאַר יוֹשֵׁב עַל הַרְפֶּשׁ וְלִכְלֵךְ בְּגִדוֹ וַיְדוּ וְתַכְף הִבִּיאוּ לוֹ בְּגָד אַחֵר  
 וּמִים וְהִחֲלִיפוּ בְּגִדוֹ וְרַחְצוּ יָדוֹ וְלֹא דִבֵּר עַל זֶה מְאוּמָה וְהֵלֵךְ וְאָמַר  
 תְּשִׁלִּיךְ סָמוּךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת כִּי רָאוּ הַנְּהַר מִשָּׁם כִּי לֹא הָיָה לוֹ כַּח  
 לֵילֵךְ לְהַנְּהַר הַגָּדוֹל כְּדַרְכּוֹ תָּמִיד אַחֵר כֶּךָ אָמַר הַתּוֹרָה תִּקְעוּ  
 הַנִּ"ל, וְשָׁם בְּסוֹף הַתּוֹרָה הַנִּ"ל הַזְכִּיר עַל פְּסוּק וְחַמְלָתִי עָלֶיךָ וְכוּ'  
 שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ לְתוֹךְ רֶפֶשׁ וְטִיט וְכוּ' בְּשִׁבִיל לַעֲשׂוֹת  
 רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְעַל יְדֵי זֶה זֹכָה לְהַשְׁיֵג בְּחִינַת צְדִיק וְטוֹב לוֹ  
 וְכוּ' עַיִן שָׁם הָעֲנִין הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה הֵיטֵב, וְתַבִּין נִפְלְאוֹת  
 הַשֵּׁם אֵיךְ בְּכָל דָּבָר שֶׁאֵרַע אֶצְלוֹ הָיוּ בּוֹ פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת:

**סֵדֶר לְקוֹמֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:**

יח עַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבָּת זֹכָה לְחֵרוֹת, וְאִזּוֹ הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת  
 וְאִינוֹ מְבֻלְבָּל. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לִירְאָה עִם דַּעַת בְּלִי כְּסִילוֹת,  
 וּמַעֲלָה כָּל הִירְאוֹת הַנְּפִילוֹת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִתִּירָא מִשׁוֹם דְּבָר, לֹא  
 מֵאִיזָה שׁוֹר וְאָדוֹן וְכוּ' צֵא, רַק מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבִדּוֹ (שֵׁם סִי' יז).  
 יט וְצָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד מְאֹד לְהִיזוֹת אֲךְ שִׂמְחָה וְטוֹב-לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי



# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרל"ב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -  
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מַעֲלוֹת וְקִדְשֵׁי שַׁבָּת גְּדוּלָּה וְיִקְרָה מְאֹד, כַּמְבֹאָר בְּכָל הַסְּפָרִים, וּבְפָרֵט בְּיִרְאֵשִׁית הַחֲמָה', בְּשַׁעַר הַקִּדְשָׁה בְּתַחֲלָתוֹ. וְרְאוּי לְלַמֵּד שָׁם, וְלָשִׁים לְבוֹ הַיָּטִב עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים שָׁם בְּעֵצָם מִעֲלַת קִדְשֵׁי שַׁבָּת, כִּי שִׁיתְלַחֵב לְבוֹ לְקַבֵּל שַׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה וְעִצּוּמָה, כִּי עֵקֶר מִצְוֹת כְּבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ הִיא הַשִּׂמְחָה, לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ מְאֹד בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת חַס וְשָׁלוֹם שׁוֹם עֲצָבוֹת וְדֹאגָה כָּל בְּשַׁבָּת, וְלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִיָּנִי תַעֲנוּג הֵן אֲכִילָה וְשִׂתְיָה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְּׂיֻכַּל כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת הוּא כָּלוֹ קִדְשׁ, כָּלוֹ רוּחָנִיּוֹת, כָּלוֹ אֱלֹהוֹת, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מִן אֲכִילַת חֵל. אֲשֶׁרִי הַמְּשַׁתֵּדֵל לְשִׂמְחַת בְּשַׁבָּת, כִּי עֵקֶר כְּבוֹד שַׁבָּת הוּא הַשִּׂמְחָה כַּנִּ"ל (שם).

כ קִדְשֵׁי שַׁבָּת הִיא תַּכְלִית הַיְדִיעָה, הֵינּוּ תַּכְלִית הַיְדִיעָה שְׁלֹא נִדְעַ' (שם ס' פג; ועי' ברית אמת סו).

כא שַׁבָּת הוּא שְׂמָא דְקִדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא, וְהוּא בְּחִינַת אֹר הָעֵינַיִם הַמְּאִירִין לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ וְלְכָל הָעוֹלָם כָּלוֹ. עַל-כֵּן, עַל-יְדֵי שְׂמִירַת שַׁבָּת זוֹכָה שְׂיִפְתָּחוּ עֵינָיו וְיִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּכָל הַמַּדּוֹת, וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַם בְּכָל הַמַּדּוֹת, וְלְהִסְתַּכַּל בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְלְהִסְתַּכַּל בְּכָל הָעוֹלָם. וְזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל נְקֻדַּת הָאֱמֶת, שֶׁהֵם הַצְּדִיקִים וִירְאִים וּכְשֶׁרִים הָאֱמֶתִיִּים, וְנִפְתָּח מִחוּ וְדַעְתּוֹ, וְנִחְשָׁב כְּאִלוֹ עוֹסֵק בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְתַקּוּנוֹ. גַּם עַל יְדֵי שַׁבָּת נִצּוּלִין דִּירוֹת יִשְׂרָאֵל מִשְׂרָפוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן (שם ס' סז).

## מוֹעֲדֵי ה' רֵאשׁ חוֹדֶשׁ

א שְׂרֵשׁ הַתְּשׁוּבָה הוּא מֵרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ. עַל-כֵּן בְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מְשַׁתְּלֵשֵׁלֵת הַתְּשׁוּבָה בְּכָל הַנְּבִרָאִים וּמִגִּיעַ לָהֶם הַרְהוֹר תְּשׁוּבָה,

וְאָפְלוּ רָשָׁעִים שְׁבִיחַתְהֶנּוּם מְכַרְחִים לְאִיזָה חֲרָטָה בְּרֹאש־חֹדֶשׁ,  
 שְׁשָׁבִין וּמִתְחַרְטִין וּמוֹדִים וּמִתְבִּישִׁים (לקו"מ סי' י).

### סדר ספורי מעשיות היומיומי:

אַחֲר־כֵּךְ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ, שְׂיָבוֹא זֶה הַתָּם הַגָּאֲבִירָנִיר אֵלָיו, וְנָסַע אֵלָיו  
 וְדִבֵּר הַמֶּלֶךְ עִם הַתָּם בְּתַחֲלָה מִהַנְּהַגַת הַמְּדִינָה וְהוֹטִיב בְּעֵינֵי  
 הַמֶּלֶךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי רָאָה, שֶׁהוּא מִתְנַהֵג בִּישָׁר וְאַמֶּת גָּדוֹל, בְּלִי  
 שׁוּם עֲוֹלָה וּמְרָמָה אַחֲר־כֵּךְ הִתְחִיל הַמֶּלֶךְ לְדַבֵּר חֲכָמוֹת וּלְשׁוֹנוֹת־  
 וְהִשִּׁיבוּ הַתָּם כָּרְאוּי, וְהוֹטִיב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ זֹאת בְּיֹתֵר וְיֹתֵר,  
 וְאָמַר: אֲנִי רוֹאָה, שֶׁהוּא חָכָם כְּזֶה, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא מִתְנַהֵג  
 בְּתַמִּימוֹת כְּזֶה! וַיִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ מְאֹד מְאֹד וּמָנָה הַמֶּלֶךְ אוֹתוֹ,  
 שִׁיְהִיָּה מִיְנִיסְטֵר [שָׂר] עַל כָּל הַמִּיְנִיסְטֵרִישׁ [שָׂרִים] וְצָוָה לוֹ מְקוֹם  
 מִיְחָד, שֶׁשָּׂם יְהִיָּה יְשִׁיבְתוֹ, וְצָוָה, שִׁיִּבְנֶה לוֹ חוֹמוֹת נָאוֹת  
 וּמִפְּאֲרוֹת כָּרְאוּי, וְנָתַן לוֹ כֶּתֶב עַל הַתְּמִנוֹת הַזֹּאת, שִׁיְהִיָּה  
 מִיְנִיסְטֵר כַּנֶּ"ל וְכֵן הָיָה, שֶׁבָּנוּ לוֹ בְּנֵינִים כַּנֶּ"ל, בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם  
 שֶׁצָּוָה הַמֶּלֶךְ, וְהָלַךְ וְקִבֵּל הַגְּדָלָה בְּתַקְפָּה.

וְהַחֲכָם הַנֶּ"ל, כְּשָׁבָא אֵלָיו הָאֲגֵרֵת מִהַמֶּלֶךְ כַּנֶּ"ל, הִשִּׁיב לְהַחֲכָם  
 שֶׁהִבִּיאָה: הַמֶּתֵן וְלִין פָּה, וְנִדְבֵר וְנִתְיָשֵׁב. לָעֵרֵב עֲשֵׂה עֲבוּרוֹ  
 סְעֻדָה גְּדוֹלָה בְּתוֹךְ סְעֻדָתוֹ נְתַחֲכֶם הַחֲכָם בְּחֲכָמָתוֹ וּפִילוֹסוֹפִיָּה  
 שָׁלוֹ, וְעָנָה וְאָמַר: מַה זֹּאת, שֶׁהַמֶּלֶךְ כְּזֶה יִשְׁלַח אַחֲרָי, עֲבוּר שֶׁפֶל  
 בָּרֵךְ כְּמוֹנִי, וּמָה אֲנִי, שֶׁהַמֶּלֶךְ יִשְׁלַח אַחֲרָי?! הֲלֹא מֶלֶךְ כְּזֶה שִׁישׁ  
 לוֹ מְמִשְׁלָה וּגְדָלָה כְּזוֹ־אֲנִי שֶׁפֶל וְנִבְּזָה כְּנֶגֶד מֶלֶךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא כְּזֶה,  
 וְאִיךָ יִתְיָשֵׁב זֹאת בַּדַּעַת, שֶׁמֶלֶךְ כְּזֶה יִשְׁלַח עֲבוּר שֶׁפֶל כְּמוֹנִי? אִם  
 אֲמַר בְּשָׁבִיל חֲכָמַת־מָה אֲנִי כְּנֶגֶד הַמֶּלֶךְ? וְכִי אֵין לְהַמֶּלֶךְ  
 חֲכָמִים? וְגַם הַמֶּלֶךְ בְּעֲצָמוֹ בּוֹדֵאֵי חָכָם גָּדוֹל, וּמָה הַדְּבָר הַזֶּה,  
 שֶׁהַמֶּלֶךְ יִשְׁלַח עֲבוּרִי? וַיִּשְׁתּוּמֵם עַל זֶה מְאֹד מְאֹד עָנָה וְאָמַר זֶה

# זֶה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרלל -> צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ->  
-> "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ->

הַחֲכָם (הֵינּוּ הַחֲכָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהוּא חֵבְרוֹ שֶׁל הַתָּם, כִּי כָל זֶה־הַכֹּל מִדְּבָרָיו שֶׁל  
אוֹתוֹ הַחֲכָם הָרֵאשׁוֹן חֵבְרוֹ שֶׁל הַתָּם, שְׂאֵחַר שֶׁהַשְּׂתוּמָּם וְהַתְּמִיּה עֲצָמוֹ מְאֹד כִּנְ"ל  
עָנָה בְּעֲצָמוֹ דְּבָרִים אֵלּוּ וְאָמַר לְהַחֲכָם הַשְּׂלִיחַ): תִּדְעַ מַה שֶּׁאֲנִי אוֹמֵר  
דַּעֲתִי, שְׂבִה־חֵרַח הַדְּבָר מוֹבֵן וּמְבָרָר, שֶׁאִין מְלָךְ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל  
הָעוֹלָם טוֹעִים בַּשְּׂטוּת הַזֶּה, שְׂסוּבָרִים, שֶׁיֵּשׁ מְלָךְ וְרֵאָה וְהַבֵּן, אִיךְ  
אֶפְשָׁר זֹאת, שֶׁכָּל בְּנֵי־הָעוֹלָם יִמְסְרוּ עֲצָמָן לְסִמּוֹ עַל אִישׁ אֶחָד,  
שֶׁהוּא הַמְּלָךְ? בּוֹדְאֵי אִין מְלָךְ בְּעוֹלָם כָּלֵל הַשְּׂלִיחַ הַחֲכָם הַשְּׂלִיחַ  
הַנְ"ל: הֲלֹא אֲנִי הִבֵּאתִי לָךְ אֲגָרַת מִהַמְּלָךְ! שָׂאל אוֹתוֹ הַחֲכָם  
הָרֵאשׁוֹן הַנְ"ל הֲאֵתָהּ בְּעֲצָמָךְ קִבַּלְתָּ הָאֲגָרַת מִיַּד הַמְּלָךְ בְּעֲצָמוֹ  
מִמֶּשׁ? הַשְּׂבִיב לּוֹ: לָאוּ, רַק אִישׁ אַחֵר נָתַן בְּיַדִּי הָאֲגָרַת בְּשֵׁם הַמְּלָךְ  
עָנָה וְאָמַר: עֲתָה רֵאָה בְּעֵינַיִךְ, שֶׁדְּבָרֵי כְּנִים, כִּי אִין מְלָךְ כָּלֵל  
וְחִזֵּר וְשָׂאל אוֹתוֹ: תֹּאמַר לִי; הֲלֹא אֵתָהּ מִן הָעִיר מְלוּכָה וּמְגֻדָּל  
שָׂם מִיָּמֶיךָ, הַגִּידָה לִי: הֲרֵאִיתָ מִיָּמֶיךָ אֵת הַמְּלָךְ? הַשְּׂבִיב לּוֹ: לָאוּ  
(כִּי בְּאֵמַת כֵּן הַדְּבָר, שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד וְאֶחָד זוֹכֵה לְרֵאוֹת אֵת הַמְּלָךְ, כִּי אִין הַמְּלָךְ  
מִתְּרָאָה, רַק בְּעֵתִים רְחוּקוֹת מְאֹד) עָנָה הַחֲכָם הָרֵאשׁוֹן וְאָמַר: עֲתָה  
רֵאָה גַּם רֵאָה, שֶׁדְּבָרֵי בְּרוּרִים וּמְבָרָרִים שְׂבּוֹדְאֵי אִין מְלָךְ כָּלֵל,  
כִּי הֲלֹא אֶפְלוֹ אֵתָהּ לֹא רֵאִיתָ אֵת הַמְּלָךְ מִעוֹלָם שׁוֹב שָׂאל הַחֲכָם  
הַשְּׂלִיחַ: אִם כֵּן מִי מִנְּהִיג הַמְּדִינָה? הַשְּׂבִיב הַחֲכָם הָרֵאשׁוֹן: זֹאת  
אֲנִי אֶסְפֵּר לָךְ הַבְּרוּר, כִּי מִמֶּנִּי תִשָּׂאל, כִּי אֲנִי בָּקִי בְּזֶה, כִּי הָיִיתִי  
מְשׁוּטְט בַּמְּדִינוֹת, וְהָיִיתִי בַּמְּדִינַת אֵיטָלְיָה, וְכָךְ הַמְּנַהֵג־שֵׁישׁ  
שְׂבָעִים שָׂרֵי יוֹעֲצִים (שְׂקוּרִין רֵאטְהִירִין), וְהֵם עוֹלִים וּמְנַהֲיָגִים  
הַמְּדִינָה זְמַן מִיָּחָד, וְעַם זֶה הַשְּׂרָרוֹת חוֹלְקִין עֲצָמָן כָּל בְּנֵי־  
הַמְּדִינָה בְּזֶה אַחֵר זֶה וְהַתְּחִילוֹ דְּבָרָיו לְכַנֵּם בְּאֲזֵנֵי הַחֲכָם הַשְּׂלִיחַ,  
עַד שֶׁהִסְכִּימוּ וּנְזָרוּ, שְׂבּוֹדְאֵי אִין מְלָךְ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

## סדר שליחו ערוף הימני:

**סימן תל (א)** שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול מפני  
הנם שנעשה בו: הגה והמנהג לומר במנחה ההגדה  
מתחילת עבדים היינו עד לכפר על כל עונותינו ופוסקים לומר ברכי נפשי  
(מנהגים):

**סימן תלא (א)** בתחילת ליל י"ד בניסן בודקין את החמץ לאור  
הנר בחורין ובסדקין בכל המקומות שדרך להכניס  
שם חמץ: (ב) יזהר כל אדם שלא יתחיל בשום מלאכה ולא יאכל  
עד שיבדוק ואפילו אם יש לו עת קבוע ללמוד לא ילמוד עד  
שיבדוק ואם התחיל ללמוד מבעוד יום אין צריך להפסיק (ויש  
אומרים שצריך להפסיק וכן נראה לי עיקר):

**סימן תלב (א)** קודם שיתחיל לבדוק יברך אשר קדשנו  
במצותיו וצונו על ביעור חמץ ואם התחיל לבדוק  
בלא ברכה יברך כל זמן שלא סיים בדיקתו (כל בו) ויזהר שלא ידבר בין  
הברכה לתחילת הבדיקה וטוב שלא ידבר בדברים אחרים עד  
שיגמור כל הבדיקה כדי שישים אל לבו לבדוק בכל המקומות  
שמכניסין בו חמץ: (ב) בברכה אחת יכול לבדוק כמה בתים ואם  
בעל הבית רוצה יעמיד מבני ביתו אצלו בשעה שהוא מברך  
ויתפזרו לבדוק איש איש במקומו על סמך ברכה שבירך בעה"ב:  
הגה ונוהגים להניח פתיתי חמץ במקום שימצאם הבדוק כדי שלא יהא  
ברכתו לבטלה (מהר"י ברי"ן) ומיהו אם לא נתן לא עכב דדעת כל אדם עם  
הברכה לבער אם נמצא. (כל בו):

**סימן תלג (א)** הבדיקה צריך שתהיה לאור הנר ולא לאור  
הלבנה ואם עבר ולא בדק ליל י"ד כשבודק ביום  
י"ד לא יבדוק לאור החמה אלא לאור הנר ואכסדרה שאורה רב

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'ת"ל - צֶמַח מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ לְעַד לְעַד מִקּוֹה שִׂדְךָ לְעַד לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל -  
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יְצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת נִצְחָתִי וְאִנְצַח שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

אם בדקה לאור החמה דיו והוא הדין כנגד ארובה שבחדר: (ב)  
אין בודקין לאור האבוקה אלא לאור הנר ולא בנר של חלב ולא של שומן ולא של שמן אלא בנר של שעוה: הגה והוא יחידי אבל שתי נרות ביחד אפילו קלועים דינם כאבוקה (מהרי"ל בשם אגודה): (ג) בודק כל המקומות שיש לחוש שמא הכניסו בהם חמץ ולכן כל חדרי הבית והעליות צריכים בדיקה שפעמים אדם נכנס בהם ופתו בידו אבל אוצרות יין שאין מסתפק מהם וכן מתבן וכיוצא בו אינם צריכים בדיקה: (ד) חורי הבית וזיון הבולטים מהכתלים שאינם גבוהים הרבה ולא נמוכים הרבה צריכים בדיקה אבל הגבוהים שאין יד האדם מגעת שם והנמוכים פחות משלשה טפחים אינם צריכים בדיקה: (ה) גג היציע והמגדל שגגיהם משופעים ומפני כך אין גגיהם ראויין לשום תשמיש אינם צריכין בדיקה אפילו הם בתוך הבית: (ו) רפת של בקר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ הבהמות יאכלוהו וכן לול של תרנגולים אינו צריך בדיקה מפני שאם היה שם חמץ התרנגולים יאכלוהו וכן אמצעה של חצר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ העורבים ושאר עופות המצויים שם יאכלוהו והני מילי מספק חמץ אבל ודאי חמץ לא: הגה אבל לקמן סימן תמ"ה סעיף ג' מבואר דמותר להשליך חמץ במקום שהעופות מצויים כל שכן שאין צריך לבער משם אפילו חמץ ודאי עד לאחר זמן איסורו: (ז) חור שבין יהודי לחבירו כל אחד בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטל בלבו ודיו ושבין יהודי לעכו"ם אינו צריך בדיקה כלל שמא יאמר כשפים הוא עושה לי ונמצא בא לידי סכנה:

## סֵדֶר לְקוּמֵי תְפִלּוֹת הַיּוֹמִי:

תתשנז: מְלֵא רַחֲמִים גְּדוֹל הָעֶצָה וְרַב הָעֲלִילָה סָפֵל נָא עֲצֵת

שׁוֹנְאֵינוּ, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תְּשִׁיחַ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "מִפֶּר מַחְשְׁבוֹת  
 עֲרוּמִים וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תְּשִׁיחַ" וּכְתִיב: "ה' הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם,  
 הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים מִלֵּא פְּנֵיהֶם קָלוֹן וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ ה'" וְכֹל  
 הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה מִהֲרָה הָפִיר עֲצָתָם וְקָלְקַל מַחְשְׁבָתָם, וְתֵן  
 בְּלִבֵּנוּ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת שְׁנוֹכָה לְהֶאֱמִין תָּמִיד בְּהַשְׁגָּחָה  
 הַפְּרָטִית שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרָטִית לְבַד וְנִזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל  
 וְלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד וְנִשְׁתַּתֵּף עֲצִמְנוּ בְּצָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִתְפַּלֵּל  
 וְנִעֲתִיר הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכָל יוֹם עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה,  
 וְנִשְׁפָּךְ לִבֵּנוּ כַּמִּים נוֹכַח פָּנֶיךָ ה', עַד אֲשֶׁר נוֹרִיד דְּמָעוֹת הַרְבֵּה  
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת בְּבָכִי וּבְתַחֲנוּנִים אָבוֹא לְפָנֶיךָ וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ עַל  
 יְדֵי הַדְּמָעוֹת הַשְׁגָּחָתְךָ עָלֵינוּ וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְחַם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם,  
 וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים וְתִבְטֵל מֵעָלֵינוּ כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת, הֵן  
 אוֹתָם שְׁכָכָר נִגְזְרוּ עָלֵינוּ, וְהֵן אוֹתָם שְׁחַפְצִים לְגִזּוֹר חֵם וְשָׁלוֹם לֹא  
 תִּהְיֶה כִּזְאת בְּיִשְׂרָאֵל רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי  
 לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים אֶתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה  
 עִמָּנוּ, "וְאַנְחָנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ" וְתֵן בְּלִבֵּנוּ  
 שְׁנָשׁוּב כְּלָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת חֵישׁ קַל מִהֲרָה "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי  
 אֱלֹקִים, וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי" וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה  
 שְׁלֵמָה, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה:

**תְּפִלָּה קַמֵּד** תַּתְּשַׁנַּח: {מִיוֹסֵד ע"פ תוֹרַה ר"ס} "אֱלֹקִים בְּשִׁמְךָ  
 הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרָתְךָ תְּדִינֵנִי לְמַעַן שְׁמֶךָ ה' תַּחֲיֵינִי  
 בְּצְדָקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן  
 כְּבוֹד, עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֱמֶתְךָ וְאַתָּה אֱלֹקִים ה' עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׁמֶךָ  
 כִּי טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילָנִי" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ  
 דְּעֻלְמָא כְּלָא, אֱלֹקֵי כָּל הַצְּדִיקִים אֱלֹקֵי (כָּל) יִשְׂרָאֵל לְמִדְנוּ וְהוֹרְנוּ

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרלח - נאמר מזהרנית דצ"ל "צדק צני מקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -  
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מֵה נַעֲשֶׂה עֲתָה אִיךְ נִצְעַק עֲתָה אִיךְ נִתְפַּלֵּל וְנִתְחַנֵּן עֲתָה [אחרי  
אשר כבר יצאה הגזירה ליקח בני ישראל לחיל למלחמה, וכבר  
נתקיימה הגזירה רעה ונתפסו כמה נפשות ישראל ונמסרו  
בידיהם כתוא מכמר, וכבר גלחו פאת ראשם וזקנם ומענים אותם  
בכמה מיני עינוים בגוף ונפש, וכמה דמעו ודמים נשפך מהם  
ומקרוביהם ומשאר בני ישראל על זה, או לעינים שכך רואות  
אוי לאזנים שכך שומעות] או לנו על שבִּרְנוּ, נְחַלָּה מִכּוֹתֵינוּ, אוי  
מי יַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ אוי לי וי לי כי לבי קָשָׁה כְּאֶבֶן אֲשֶׁר אֲנִי יָכֹל עֲדִין  
לְהִתְאַוֹת לְאֹכִילָה וְשִׁתִּיה וְשִׁאֲרֵי תְאַוֹת, אוי מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר  
מָה אֶצְטַדֵּק שָׁגַם בְּעֵת צָרָה וּמְצוּקָה כִּזְאת וּפְחָדִים כְּאֵלֶּה רַחֲמָנָא  
לְצַלֵּנּוּ, עֲדִין אֵינִי זֹכֵה לָשׁוּב אֵלַיךְ כָּרְאוּנִי, וְעֲדִין נִדְמָה לִי כְּאֵלוֹ אֵינִי  
בְיָדֵי חַם וְשָׁלוֹם אוי אוי, אוי וְאֲבוֹנִי, אוי לִי עַל צָרוֹת נַפְשִׁי אוי לִי  
עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, אוי לִי וי לִי כְּשִׁאֲנִי מְרַגֵּישׁ מְעַט בְּלִבִּי מְרִירוֹת  
הַצָּרָה, אוי וּמֵר לִי כְּשִׁאֲנִי מְרַגֵּישׁ בְּלִבִּי כִּלְ צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲנִי  
רוֹאֶה רַחוּקִי מִמֶּךָ כָּל כָּךְ וְקִשְׁיוֹת לִבִּי וּבְלָבוֹל דַּעְתִּי עַד שִׁאֲנִי  
מְרַגֵּישׁ בְּלִבִּי צָרוֹת יִשְׂרָאֵל מָרוֹת וְקִשְׁוֹת וּגְדוּלוֹת כְּאֵלֶּה, צָרוֹת  
בְּכָל וּבְפֶרֶט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן, אֲשֶׁר  
הָיָה רְאוּי שִׁיְהִיוּ נְמַאֲסִים כָּל הַתְּאַוֹת וְכָל עֶסְקֵי עוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי  
אִם הָיִינוּ מְרַגֵּישִׁים הַצָּרוֹת בְּלִבְנוּ הֵיטֵב אוי אוי הֵיכֵן אֲנִי בְּעוֹלָם  
אוי אוי לָנוּ מֵה שֶׁהִגִּיעַ לָנוּ בְיָמֵינוּ אוי אוי אוי אִיךְ לֹקְחִין קוֹל  
וְדַבֵּר כְּזֶה לְשָׂאג וְלִצְעַק וְלְהִתְחַנֵּן עַל צָרוֹת כְּאֵלֶּה אוי אוי מֵה  
נֹאמֵר מֵה נְדַבֵּר וּמֵה נִצְטַדֵּק:

תתשנט: רבוננו של עולם רחמן מלא רחמים, רחם על דור העֲנִי  
הַזֶּה הַתְּרַצֵּה וְהַתְּפִים לְדוֹר עֲנִי כִּי אֵין עוֹזֵר רְאֵה עֲנִינוּ וְעַמְלָנוּ כִּי  
אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעַל כַּח וְזִכּוֹת

אבותינו ורבותינו הקדושים אשר בארץ המה עשה למענכם ולמען  
הרוגים על שם קדשך, ובפרט למען עשרה הרוגי מלכות שהם  
רבי עקיבא וחבריו שנהרגו על קדשת שמך ב'סורים קשים ומרים,  
וענויים גדולים מאד, ויצאה נשמתם בקדשה ובטהרה על קדוש  
שמך וזכר את כל ההרוגים הקדושים שנהרגו על קדשת שמך  
בענויים קשים ומרים מיום החרבן עד הנה וזכר את המסירת נפש  
בכל יום ובכל עת של הצדיקים האמתיים אשר מסרו נפשם  
באמת בכל עת ובכל יום על קדוש שמך, ובפרט המסירת נפש  
באמת של גדולי הדור בחירי הצדיקים אשר מסרו שמם שהוא  
נפשם, על קדוש שמך ובטלו כבודם, ומסרו שמם ופרסומם וקבלו  
על עצמם כל הבזיונות שב'עולם וב'שמות וחרפות ושפיכות דמים  
הרבה והכל למען שמך ולמען ישראל עמך, כדי לכפר על בני  
ישראל, ולהצילם מכל הגזרות ומכל הצרות: